
Korta, (o)roliga episoder vid Lindahlsaktiviteter

Viktigt med rätt datum

Det som idag kanske är självklart, det vill säga att heltäckande information rörande Lindahlsfondens aktiviteter finns på fondens hemsida och att varje arvtagare själv där kan söka den information denne behöver, var inte lika självklart under 1900-talet. Då skickades inbjudan till de olika aktiviteterna ut via post genom redogörarens försorg. Om den skriftliga inbjudan tappades bort eller det aktuella datumet inte noterades på annat sätt kunde det därför bli svårt att komma ihåg tider och platser.

Det berättas att under 1980- (eller möjligen 1990-talet) att major NN iklädde sig den sedvanliga militära högtidsdräkten i samband med högtidsmiddagen, satte sig en taxi till I 19 och MR Tre Renar. Vid ankomst till I 19 betalades taxin och majoren gick in på regementsområdet i riktning mot Tre Renar. Väl framme konstaterades att "det såg väldigt mörkt ut i restaurangen". Majoren hade alltså tagit fel på själva datumet, Lindahlsmiddagen skulle genomföras först helgen efteråt... snöpligt!

Huruvida majoren deltog på det "rätta" datumet helgen efter förtäljer inte historien...

Värden tillrättavisar en f.d. regementschef

Traditionen har alltid varit att regementschefen är värd under Lindahlsmiddagen. Som alla vet kommer och går de olika regementscheferna. Även om värdskapet i stort också följer ett givet manus, har de olika regementscheferna alltid haft en viss konstnärlig frihet att utöva sitt värdskap. Under det sista året översten Bengt Jerkland var regementschef höll den före detta regementschefen översten 1. Jan Wickbom ett icke helt "värdegrundssäkert" - men mycket uppskattat tal - om ett militärt besök han genomfört i ett afrikanskt land några år tidigare.

Vid nästkommande års Lindahlsmiddag hade den gamle regementschefen, extra motiverad av det tidigare talets framgång med tanke på åhörarnas reaktioner och efterföljande uppskattning, planerat att hålla ytterligare ett kontroversiellt tal, baserad på sagan om kejsarens nya kläder. ÖB var kejsaren som det ironiserades mycket kring. Regementschefskapet, och tillika värdskapet, var nytt genom översten Per Lodin. Talet hölls. Även denna gång uppskattades talet och mångt skratt hördes bland auditoriet.

Förväntningarna inför år tre blev därför höga bland arvtagarna. Skulle den gamle regementschefen kunna höja nivån ytterligare ett steg i ett tredje genialt, värdegrundsutmanande och sarkastiskt tal? Det som hände var att det blev inget "tredje-gången-gillt". Anledningen var att när den gamle översten hälsade på den unge översten (tillika värd) innan själva middagen överhörde styrelsemedlemen Harry Hannu följande tydliga markering från regementschefen: "Godkväll Jan. Inga tal i år tack."

Överste 1. Wickbom deltog inte överhuvudtaget på någon av Lindahlsfondens aktiviteter under de kommande år som överste Lodin var chef efter denna reprimand. Att hunsas en gammal regementschef kan alltså få vissa konsekvenser...

Silverbesticken är stulna!

Något år efter att funktionsbataljonerna (artilleri, ingenjör, luftvärn och signal) 2005 lagts ner vid I 19 och de funktionsofficerare som tillfälligt tjänstgjorde på pansarbataljonen ägde rätt att börja närvara på Lindahlsfondens aktiviteter inträffade denna något bisarra händelse.

Innan desserten skulle serveras under en höstmiddag blev redogöraren tillika toastmastern Lars Jonsson kontaktad av den köksansvarige chefen, Camilla Lindqvist. Den köksansvariga chefen hade en mycket märklig utsaga att förtälja. Hon hade nämligen bevittnat att två närvarande medlemmar hade plockat på sig en ansevärd mängd silverbestick som använts tidigare under middagen. "Stölden" skulle ha skett i samband med den rast som genomfördes efter varmrätten. Redogöraren hade givetvis svårt att tro och framförallt förstå hur detta kunde ha skett och undrade om kökschefen verkligen hade sett rätt eller hurvida hon var vid sina sinnens fulla bruk.

Observationerna var dock helt korrekta. Det visade sig att de två tillfälliga medlemmarna och ingenjörerna AA och BB hade fått för sig att Lindahlsfonden genom Pansarofficerarnas Kamratförening (som brukar hjälpa till att tillhandahålla porslin, bestick och glas eftersom restaurang Tre Renar inte alltid haft tillräcklig mängd) i sin tur hade lånat silverbestick från Ing 3 Kamratförening som hade Norrlands Ingenjöreregementets sigill inetsat. Ingenjörsofficerarna – som närvarade på sin första Lindahlsmiddag – hade i god tro tagit tillbaka något som de trodde stulits från "deras" kamratförening. Ett faktum som renderade i en del arbete under kvällen i form av detektivarbete, "förhör med tjuvarna" av majoren NN, men även efterverkningar veckan efter genom att silverbesticken fick återlämnas till köket tillsammans med en ordentlig ursäkt adresserad den nämnda kökschefen...

Talesättet "fastna med fingrarna i syltburken" har efter denna episod helt klart fått en ny innebörd.

Generalen som utslöt sig själv som gäst under Lindahlsmiddagar

När generalen Sven-Åke Jansson var militärbefälhavare befann sig Lindahlsfondens dåvarande redogörare Clas-Göran Lund på ett tjänsteärende hos högsta försvarsledningen, där rubricerad general också närvarade. Generalen hade varit regementschef på Norrbottens Regemente några år tidigare. När generalen hade lämnat sitt uppdrag som chef för I 19/P 5 föreföll hans kunskaper han förvärvat under åren i Boden om att verka, strida och överleva i subarktisk miljö dock vara helt bortglömda. Han hade nämligen senare uttalat sig i några sammanhang om att man inte behövde vara baserad i Norrland för att lära sig

---

dessa kunskaper - det räckte att öva här någon eller några veckor per år. Ett konstaterande som givetvis var kontroversiellt och som inte möttes med blida ögon av officerskåren vid regementet.

Innan redogöraren Lund skulle påbörja att föredra sitt tjänsteärende för försvarsledningen kom generalen ihåg att denne person varit redogörare i Lindahlsfonden och det fanns ju således en rimlig chans att samme person fortfarande innehade ämbetet. Han passade därför på – ingiven av stunden och med en generals myndighetspondus - att fråga varför han INTE fått några inbjudningar till Lindahlsmiddagar sedan han avslutade sitt chefskap över regementet. Frågan överhördes av de andra åhörarna som också bestod av generalspersoner och andra höga potentater, vilket var ämnat för att sätta tryck på redogöraren.

Den som ställt frågan förtog sig dock en smula. Vad han inte visste när han ställde frågan var att han underskattat redogöraren som var ytterligt snabb i att finna sig i att läsa situationen: "Ja herr general", sa redogöraren och fortsatte. "Vi hade en regementschef för några år sen som hette som dig, men han menade att soldater och förband inte behövde vara grupperade i den miljö men ska operera i och en regementschef med en sådan uppfattning kan man ju inte bjuda till Boden på Lindahlsmiddag, eller hur?".

Historien säger att generalen ifråga inte var förberedd på ett sådant svar, att han blev svarslös av uttalandet samt att det även skulle ha utvecklats en lätt röd ton i ansiktet på honom...